

[Rager.]

og for sig det ærede Medlem, saa har vi andre paavist Konsekvensen, og den vil være en direkte Foræring til en mindre Kreds. Nu kan man efter ens Indstilling overfor Ejendomsretsbegrebet — og det ærede Medlem Hr. Korsgaard har vist denne Indstilling — sige: maaske har denne Kreds Ret til det. Ja vel, men jeg tillod mig i Gaar, synes det mig, at paavise, at det i hvert Fald nu var det uheldigst mulige Tidspunkt at slippe disse Millioner løs. Derfor tror jeg ikke, disse Betragtninger om Privilegierne er saa forfærdelig værdifulde. For Øjeblikket haves disse Privilegier — hvis man vil kalde det Privilegier — af Folk, der dog maa siges at have moralsk noget Kray derpaa. I modsæt Fald forekommer det mig, at man giver dem ud ganske i det blaa.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg tager til Efterretning, at „Morgenbladet“ ingen Forbindelse har med Venstrepartiet, og maa altsaa erkende, at hvad der staar i dette Blad, politisk set er fuldkommen ligegyldigt. (*Rager:* Er det anderledes med „Berlingske Tidende“?). Jeg har ikke paa nogen Maade villet sige, at „Berlingske Tidende“ ikke stod det konservative Parti nær, ingenlunde, men vort Parti er saa stort endnu, at der kan være divergerende Meninger indenfor det.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at det interesserede mig at faa slaaet fast, at ogsaa det ærede Medlem erkender, at det er et Privilegium. (*Rager:* Nej!). Jo! (*Rager:* Jeg sagde: Hvad De kalder et Privilegium). Saa tror jeg, at jeg maa have Lov at sige: at hvad det ærede Medlem ude i det private Liv vilde kalde et Privilegium, det er det. Der synes ogsaa at være Enighed om, at de paagældende ingen Ret har til dette Privilegium. Jeg har i hvert Fald ikke set et eneste Menneske føre positive Argumenter i Marken, derfor udover det rent følelsesmæssige; herved er vi kommet et saa godt Stykke videre, at jeg synes, der ikke mere er nogen Grund til at have dem.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Forinden Debatten slutter, er jeg nødt til at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Slesbager, da det ellers kunde se ud, som om jeg havde sagt noget, der var forkert. Det ærede Medlem siger, at netop Tallene viser, hvorledes Byggevirkomheden,

efterhaanden som man nærmer sig Restriktionernes Ophør, tager til, og som Eksempel derpaa nævnte det ærede Medlem nogle Tal, jeg tror fra Statistiske Efterretninger. Jeg gør opmærksom paa, at de Tal, det ærede Medlem nævnte, i hvert Fald, saa vidt jeg hørte, var Tallene for de Bygninger, der er under Opførelse, og Tallene for disse er højere nu end i de tidligere Aar. Men det ærede Medlem Hr. Slesbager tager sig ikke her i Agt for, at Tallene for, hvad der er under Udførelse, ikke altid er Udtryk for, hvad der i det enkelte Aar bliver udført, idet nemlig det Tidsrum, der gaar med Opførelsen af Husene, er forskelligt de forskellige Aar. For at bedømme Byggevirkomhedens Omfang maa man selvfølgelig tage, ikke hvad der i de enkelte Aar er under Udførelse, men hvad der faktisk er færdiggjort, og hvis man gør det, vil det ærede Medlem Hr. Slesbager se, at i Aaret 1924—25 opførtes i Storkøbenhavn 4 800 Lejligheder, i 1925—26 4 500, i 1926—27 5 700, i 1927—28 4 900 og i det sidste Aar noget over 5 500.

Som det ærede Medlem Hr. Slesbager heraf vil se, har der været en saa stærk Byggevirkomhed i de 5 Aar, denne Lov har været gældende, at praktisk talt alt Personel og Materiel har været optaget, med andre Ord, det er ikke muligt at konstatere, at denne Lov har hemmet Byggeriet.

Derimod er det selvfølgelig rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Privatbyggeriet først sætter ind paa et senere Tidspunkt. Ja, det er klart. Og hvorfor? Jo, af den Grund, jeg nævnte i Dag i min Tale, at Privatbyggeriet sætter ind paa det Tidspunkt, da vi naar de stabile Prisforhold. Det naaede vi i Slutningen af 1927 og Begyndelsen af 1928, og da satte det private Byggeri derfor ind. Men det ærede Medlem Hr. Slesbager kan ikke vise, at det private Byggeri har sat ind i højere Grad f. Eks. i Aaret 1929 end i Aaret 1927, 1927 viser lige saa store Tal for det private Byggeri som to Aar senere.

Men naar det viser sig, at det er paa det nævnte Tidspunkt, det private Byggeri har sat ind, afgør det jo i Virkeligheden den Strid, der har været her i Dag, en Strid, som jeg for Resten ikke forstaaer har kunnet opstaa, mellem det ærede Medlem Hr. Slesbager paa den ene Side og det ærede Medlem Hr. Rager paa den anden Side om, hvorvidt Byggeriet hemmes eller fremmes af faldende Byggepriser. For mig staar det som noget saa fuldkommen selvfølgeligt, at medens Prisfaldet sker, hemmes Byggeriet af Pris-